

Dreng saa dog si alt Fald drengagtig udseende Person — det er jo dog det, det kommer an paa, thi hverken Midnatssmissionens Medarbejdere eller Politibetjenten havde dog nogen Døbefeddel til Stede af Manden; han saa drengagtig ud, det maa anses for konstateret og er aabenbart ikke modsigt — altsaa, hvad angaar det Tilfælde skal jeg gjøre opmærksom paa at selv om det, som den høitærede Justitsminister bemærked, senere er oplyst, at han har haft et andet Grinde ind i Huset — hvilket jo selvfølgelig gjerne kan være — saa har dog Politibetjenten, saa vidt man kan se, ikke kunnet vide det; paa det Tidspunkt har han rimeligvis dog antaget, at han kom der i dette, skal jeg kalde det, naturlige eller unaturlige Vrende, og hans Udfærd ser jeg ikke fremdeles kan betegnes paa anden Maade, end som det er flet i Andragendet, som bundløs Raahed. Jeg ser ikke, det lader sig gjøre, selv om det drengagtig udseende Vrenesse havde haft et andet Vrende derind. Derfor finder jeg det ganske rigtigt, at den ærede Ordfører har fremdraget disse Spørgsmaal — her hvor der er Tale om Bevillinger til Kjøbenhavn's Politi, men jeg kan dog ikke ganske slutte mig til hans Opfattelse af Spørgsmaalets egentlige Behandling, hvad der er Pointen i Spørgsmaalet; thi det er ikke Regulativet, det er ikke Politiets Forhold efter disse Reglementer, som er det egentlige Afgjørende. Politiets Optræden er slap, og den vil altid efter disse Reglementer og efter den bestaaende Lovgivning vedblive at være det. Man maa særdeles paastjømme det Løfte, den høitærede Justitsminister giver om, at disse Reglementer skulle blive opretholdte, men jeg tror ikke, det vil hjælpe det Vædsste; thi det System, hvorpaa det Hele hviler, er et System, der udspringer af en slap Moral. Det er meget muligt, at den Hygieine, hvorpaa det hviler, er en fortræffelig Hygieine; det kan være. I alt Fald var den maaste god i 1874, da den Lov fremkom, hvorpaa dette System hviler; thi jeg maa ogsaa bemærke, at naar man betegner dette System som et gammelt og nedavet, er det efter min Mening ikke ganske Tilfældet. Som Lovgrundet System er det ikke ældre end 1874, og den Tid er hverken gammel eller nedavet; den har vi selv oplevet. Som ad-

ministrativt System skriver det sig ganske vist — det indrømmer jeg — fra 1815, men det er heller ikke saa umaadelig gammelt. Der er mange andre Love og Synspunkter fra den Tid, som vi forandre, saa Respekten for det Gamle og Nedavede synes mig ikke at veie noget Synderligt i denne Sag. I det Hele er jo dette System over hele Verden ikke ældre end fra 1802. Det var først Napoleon den Store, der indførte det for at beskytte sine Armeer, som bekendt. Før den Tid var der ingen Mennecker, der havde tænkt sig Muligheden af, at Staten skulde tage sig af Utugten og beskytte Utugtens Udøvere; thi naar man vil nævne Sagen ved dens rette Navn, er det Meningen deraf. Med andre Ord, det kan være, at denne Hygieine er rigtig, i alt Fald antog de Sagkyndige det i 1874. Om de Sagkyndige i 1887 antog det, er jeg ikke fuldt saa overbevist om. Det er i det Hele sin egen Sag med disse Sagkyndige. Det er en meget omkøstelig Sag, saa snart man kommer ind paa, hvad de Sagkyndige mene. Hvad der er god Sagkyndskab i Nar eller i Dag, er maaste en meget daarlig Sagkyndskab i Mørgen. Jeg maa bekende, at jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade, hverken i den ene eller den anden Henseende, men jeg maa dog sige, at jeg i nogle Nar har fulgt disse Antiggender med en vis Opmærksomhed. Jeg har interesseret mig for dem for Samfundsmoralens Skyld. Jeg maa da sige, at da jeg traadte i nærmere Forhold til dem, henvendte jeg mig til en af Byens mest ansete Læger og spurgte ham om hans Mening om disse Forhold. Han gav mig det Svar: Ja for 10 Nar siden vilde jeg have svaret, at det var det eneste Rigtige med disse Visitationer, at det var udmærket, og at det burde man holde paa; men de mest sagkyndige Videnskabsmænd i England ere nu komne til lige det modsatte Resultat, til det Resultat, at Visitationen er noget meget Unyttigt paa dette Omraade, thi de Sygdomme, de Sygdomsformer, som her er Tale om, ere saa skulte, at de alligevel ikke kunne konstateres. Dertil ere de engelske Læger komne; de ere da endelig ogsaa Sagkyndige antager jeg; og derfor anser nu jeg — jagde han — dette System for meget farligt; thi er det ikke sikkert med disse Visitationer, sætte vi jo Folk i den